Ч. 150. Пятниця 22 (9) липня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в п.к. Старостваx на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Буковиньскі справи. — З босаньского сойму. — Серб-ко-болгарскі відносини.— Ще про росийско-японьский договір.

Дня 26 мая одержала цісарску санкцию виборча реформа до буковиньского сойму, котру сойм ухвалив ще 16 жовтня 1909. Після сеї реформи, котра вводить національний катастер, буде засідати в будучім соймі 63 послів: з того 23 Румунів (митрополит + 1 посол від конситорії + 1 посол від волоского духовеньства + 4 послів від великої посілости + 16 послів народних), 17 Русинів (1 посол від руского духовеньства + 16 послів народних), 9 Жидів (2 послів від Жидів дідичів + 2 послів від палати торговельної + 5 послів народних), 8 Німців (ректор університету + 7 послів народних), 6 Поляків (4 посли від польских дідичів + 2 посли народні).

Так отже замість 13 Румунів, 6 Русинів, 8 Жидів і Німців, 4 Поляків, з котрих складає ся теперішний сойм, буде засідати в новім соймі 23 Румунів, 17 Русинів, 17 Жидів і Німців і 6 Поляків.

В вересни зійде ся ще старий сойм на послідну сесию, в жовтни буде розвязаний, а в марті слідуючого року вже відбудуть ся вибори після нового закона.

На послідні засіданю бук. сойму в січни сего року ухвалено резолюцию до краєвого Виділу, аби той предложив на найблизше засіданє сойму проєкт поділу краєвої Ради шкільної на три национальні секциї. З тої причини на оногдашнім засіданю інтернациональної екзекутиви бук. учительства поставив уч. Реванович Поляк внесенє, щоби заявити ся за поділом бук. Ради шкільної на 4 секциї, т. є. на руску, румуньску, німецку і польску. По довшій дискусиї відложено голосованє над тим внесенем на слідуюче засіданє. Окрім того ухвалив сойм резолюцию, щоби в Арборі засновано румуньско-руску школу керамічну, а в Сольці румуньско-руску низшу школу торговельну. Для поясненя треба додати, що Арбора і Солька лежать вже на румуньскій териториї.

Окрім поділу Ради шкільної проєктує ся також поділ Ради культури краєвої на три секциї.

На передвчерашнім засіданю босаньского сойму по промові цивільного адлятуса бар. Бенка, котрий збивав закиди передбесідників против адміністрациї, епископ-суфраґан о. Саріч зложив іменем „Католицкої Удруги" заяву, що „Удруга" стоїть при засаді загальної проґрами хорватскої партиї права і признає ся специяльно до сторонництва Франка. Отже проґрамою „Удруґи" є втілене Босни і Герцеґовини до Хорватиї — в Босни є тільки одна політична національність: хорватска (велике обуренє між Сербами). Епископови Сарічови не дали скінчити промови. Серед гамору чути було ще тільки єго оклик: „Босна то хорватска земля!" П. Янкевич заявив, що з причини змісту промови еп. Саріча виступає з „Катол. Удруги" (оплески з лав сербских послів). — П. Стоканович іменем сербского клюбу заявляє, що сербскі посли зривають всякі парляментарні зносини з членами „Удруги", поки она не відкличе своєї декляраций (грімкі оплески Сербів). Слідуюче засіданє сойму нині.

З нагоди напастий сербскої печати по причині скарг болгарских дневників на сербску пропаґанду в Македониї, так пише офіцияльний орґан „Прапорець":

Ми не нарікаємо, але ми обурені і коли ми не оказали наглядно свого обуреня, стало ся то в надії, що в Білгороді пізнають, що вибрали нещасну дорогу. Дневник критикує бра-

---

Омарова голова.

Оріентальна казка — Г. Кенедія.

Гаджі Імам Салих-ефенді, побожний маґометаньский душпастир з Врандука, розповідав мені одного разу вечером, коли на дворі падав дощ, отсю казку, котру я тут знов переповідаю:

То не було в сім краю, але далеко за морем, там, де нікколи снігу нема і де замість квасниць ростуть жовті як золото помаранчі, солодкі як цукор фіґи і червоні як грань ґранатові яблока. А люди жиють там такі свобідні, як тота птичка салік в своїм блискучім пірю.

Але то й не було за наших часів, а тоді, коли ще нічого не було з того всего, що єсть нині, хоч все було красше і ліпше як нині: за часів калїфа Мушреддіна, в сьвятім місті Медині в Арабії.

Там жив собі знаний всюди зі своєї сили і славний зі своєї мудрости Аґа. А той Аґа мав пять жінок і то кожда з иншого краю — Машаллах!

Але хто пять жінок має, той повинен мати розум такий ясний як сонце, а доброта єго повинна бути така як сьвітло місяця, а єго гнів такий скорий як блискавка, а очий повинен тілько мати, кілько зірок на небі. Але ще й тоді буде єму щось хибувати — Машаллах!

Найбільше хиба знаходили Омарові жінки в єго голові, хоч она між всіма такими як він була найсовершеннійша: гладонько виголена, а коли турбан єї не вкривав, сьвітила ся в своїй красі мов столітна комета. Від тої голови засягав собі ради каді (судия), коли не міг дошукати ся законів та предкладав сій голові навіть найтяжші впроки, а єї мудрости, котра сягала майже до самого неба, дивували ся навіть найстарші музулмани.

Мимо того Омарова голова якось не могла сподобати ся єго жінкам.

Якийсь час приймав він спокійно всілякі притики. Але одного дня звернула ся до него Азида, жінка, котру він найліпше любив, та сказала:

— Чуєш, Омаре! Та бо твоя голова виглядає як спілий сирий сирийский гарбуз. Як мій син буде мати таку, то памятай собі, що я не кажучи ані слова єму єї відрубаю. А ти, як би ти мав иншу голову, то ти був би вже давно мутесаріф (намістник) і міг би-сь з розясненим лицем вигрівати ся до сонця на золотім порозі палати нашого калїфа. А твої ноги цілував би весь сьвіт, підчас коли ти з тою ординарною мужицкою головою не будеш навіть війтом у дідів. Отже іди, Омарку, на торговицю і купи собі делікатну паньску голову замість сеї, що така погана як у якого погонича від верблюдів.

Бідний Омар Аґа призадумав ся над сими словами. Три дні перевертав картки корану (сьвятого письма), аж вечером третого дня найшов то, чого єму було потреба. А в тім місци було сказано: „Коли же жінки чогось від тебе жадають, то отвори своє серце, як лелія з весни в городі...."

На другий день пішов Омар Аґа, ступаючи з легенька на чарзію, де всі голови лежали поскладані на купу як в Сараєві кавуни.

Там були голови по пястрови (20 с.) за штуку, але й такі голови, за котрі правили й по тисяч пястрів. Можна було собі вибрати, що хто хотів.

Омар Аґа вибрав собі красну чорну голову, таку ніби паньску голову, за котру заправили 500 пястрів разом вже з приліпленєм до карку. Але він заплатив лиш 450 пястрів, бо єго голову приймили в заміну за 50 пястрів. Єму як стій приправили голову і Омар Аґа пустив ся з своєю новою головою домів.

По дорозі якийсь пес, що волочив ся улицями, попав ся єму під ноги і він копнув єго з цілої сили; якомусь жебракови, що витягнув до него дрожачу руку, порадив, щоби забрав ся до чорта і лишав єго в спокою.

Він зараз зачав здогадувати ся, що мабуть якусь не конче добру вибрав собі голову; але жінки дома тішили ся так тою красною головою, що аж не знали, що собі робити. Небавком однак перепудили ся тим більше, що побожний Омар Аґа найстаршу з них за одно слівце порядно навалив і одній тещі — Машаллах! — ще того самого вечера вибив три зуби — і то послідні, які она мала.

Омар Аґа аж на другий день помітив таки на добре, що єго обтуманили. Єго найліпший приятель, стрітивши єго на улици, аж руки заломив:

тоубийчу пропаґанду в Македонії, яку попирають з Білгорода великими матеріяльними жертвами, не осягаючи при тім якихсь значнійших здобутків для Сербії, а дальше так пише: Коли під сю пору суть Сербомани, то годить ся приписати се попертю їх зі сторони нового турецкого правлїня, яке не покинуло на жаль ще всіх гамідских метод, не звертаючи уваги на се, що будуччина Туреччини лежить не в ослаблюваню котрої небудь народности, але в скріплюваню всіх. Серби мусять бути більше як наївні, коли думали, що Болгари дадуть ся осліпити пустими бесїдами про згоду і голошенем славяньскої ідеї й не звернути уваги на забіги Сербів в Македонії. В Білгороді, де очивидно нас більше потребують як ми їх, мусїли давно пересьвідчити ся, що конечною і необходимою є тревала і правдива приязнь між нами. Але доки буде єствувати сербска пропаґанда в Македонії, доси буде братанє і згода лише фразами, які нїколи не здійстнять ся, а ми були би дуже короткозорі, коли би не були приготовані на щось гіршого в наших відносинах.

„Nordd. Allg. Ztg.“ пише так в своїм тиждневім огляді про російско-японьский договір: „З тексту договору, поданого до публичної відомости, можна переконати ся, що є він запорукою мира на далекім Всходї. З такого висліду російско-японьских переговорів можуть бути вдоволені також ті держави, які мають економічні інтереси у всхідній Азиї. Вдоволенє з очікуваного висліду того договору було би в Німеччинї обявило ся чистїйше і в виразнїйший спосіб, коли би не те, що вже перед оголошенем сего договору появив ся в російских і француских дневниках погляд, що російска політика зверне ся тепер на европейскім всходї против Німеччини і Австро-Угорщини. Ствердити годить ся, що піддаванє сеї тенденциї російско-японьскому договорови не походить з німецкої сторони“.

Кромі урядово оповіщених точок договору мають в нїм бути ще якісь тайні постанови, як доносять деякі орґани праси. На правдоподібність істнованя тайних постанов вказує несподіване виповідженє зі сторони Японї торговельних договорів з Німеччиною, що в Берлинї викликало велике вражінє.

Однак і оповіщені постанови договору вказують на єго велике значінє. Для Японї забезпечує він здобутки кровавої війни на азийскім континентї, для Росиї має він ту вартість, що на довгий час виключає можливість другої японьскої війни, а може найбільше значінє має сей договір для Европи, бо означає поворот Росиї до діяльної політичної ролї в Европі.

Оногди подали ми зміст урядового оповіщеня того договору. Єго головна засада: затриманє status quo. Як нові союзники розуміють те „затриманє status quo“, показує найлїпше факт, що Японія вже скінчила приготованя до анексиї Кореї як провінциї, хоч она доси була ще державою, хоч і під японьскім протекторатом. Петербург приняв вже до відомости нотифікацию Японї про анексию Кореї та відправив з нїчим кореаньску депутацию, котра протестувала против анексиї. Дальшим наслідком договору є фактичний поділ Манджуриї, а згодом і Монґолії, що в трактатї підтягнено рівнож під назву status quo. Вже убитий в Харбінї кн. Іто старав ся перед двома роками усунути з Манджуриї небезпечний для Японї вплив Сполучених Держав північної Америки, котрі домагали ся зневтралїзованя манджурских зелїзниць. Плян кн. Іта тепер довершений — Манджурия остає вже під впливом тільки обох сьвіжих союзників: Америка погодила Японї з Росиєю. Наслідком того буде приспішенє будови панамского каналу, через котрий воєнна фльота Сполучених Держав буде могла в скорім темпі переходити з Атлянтийского океану на Спокійний в цїли оборони поважно загрожених филипиньских островів і торговельних інтересів Америки на азийскім континентї. Сполучені Держави зблизив сей договір до Хін, котрим сьвіжі союзники загарбали поки що лиш під економічним взглядом великі простори. В перспективі зарисовує ся борба між двома морскими силами: Японом і Сполученими Державами північної Америки.

Новинки.

Львів, дня 21-го липня 1910.

— **Нові шкільні приписи.** В Міністерстві просьвіти ведуть ся наради в справі нових дисциплїнарних приписів для середних шкіл. Справою тою займали ся директори середних шкіл м. року і поробили ріжні пропозиції. Найцїкавійшим є предложенє заведеня самоуправи учеників, як то запропоновано також на з'їздї фільольоґів в Ґрацу. Ученики мали би на підставі тої самоуправи, під наглядом учителів, самі адмінїструвати школою, вибирали би предсїдателя та адмінїстрацийну раду, а крім того оборонця, дисциплїнарний трибунал, адмінїстрацийних урядників, власти санїтарні, шкільні і т. и. Ученики двох найвисших кляс мали би право кілька днів не приходити до школи без оправданя, доки не втратять довіря учителя. Окремий параграф займає ся ходженем учеників до театру і на концерти, иньший параграф остерігає перед куренем тютюну і питем алькоголю, вкінци иньший параграф остерігає перед викликуванем ісповідних і национальних спорів.

— **Телеґраф без дрота в Австриї.** Дня 20 липня с. р. буде отворена прибережна стация телеґрафу без дрота Sebenico для загального публичного руху телеґрафічного. Такса за телеґрами видавані через сю стацию до кораблів на морю виносить окрім звичайної належитости за пересиланє телеґрамів сушею ще понадто 60 сот. за кожде слово титулом прибережної належитости. При надаваню телеґрамів на кораблі остаючім на морю, платить ся замість належитости прибережної належитість помесгову, котра не є усталена.

— **Арештованя і ревизиї на границї.** На ґрунвальдскім обходї в Кракові було немало Поляків з Познанщини а ще більше з Росиї. При повороті до дому стрітила їх на кордонї немила несподїванка. Пруске правительство приказало всіх повертаючих з Кракова зревідувати. При ревізиї поводили ся пруські жандарми і аґенти зі всею безоглядностию. Перешукувано всї кишенї, розпинано одїж до сорочки і стягано чоботи з ніг. Всї книжки, листки і часописи з описами обходу сконфісковано. А у кого найдено принятого польского орлика або історию Ґрунвальду, того з місця арештовано. У кількох найдено під сорочкою прапори, якими обвинули ся, щоби укрити їх перед оком пруської поліциї. Всім загрожено судом. То само діяло ся на російскім кордонї, де 40 жандармів конфіскували також всякі памятки везені з Кракова.

— **Роздор межи черновецкими жидами.** З нагоди наближаючих ся виборів до черновецкого кагалу пос. Штравхер скликав оногди збори до „жидівского народного дому“. На збори прибули також сионїстичні академики з тов. „Емунаг“ і „Гасмонеа“. Коли др. Штравхер згадав також про соймові вибори, один з членів тов. „Емунаг“ висловив ся голосно з обидою на адресу бесїдника. На студента напали зараз иньші вічевики і штурханцями викинули за двері. Серед бійки поранено тяжко одного студента сионїста. Порядок привернула поліция.

— **Велика зелїзнича катастрофа.** В Роскреа, в Ірляндиї, поїзд наповнений прогульковцями ко-

— Щож ти наробив, злощасний Омаре? Таж то голова того лютого бімбаші (майора) Мустафи, котрого каліф тамтого тиждня велїв стратити за то, що він в злости з трох вояків кишки випустив. Стережи ся і не показуй ся анї на очи каліфови!

Бідний Омар Аґа пішов на другий день знов на торговицю і зажадав иньшої голови: нехай би й дорожша була, лиш коби була чесна паньска голова. Та й вибрав собі одну за тисяч пястрів, але голови бімбаші не хотїли за ніяку цїну назад приймити і викинули єї на сьмітє.

Коли вертав до дому, покмітив зараз, що має дійстно голову знатного і лепского пана, бо відчував, що була — страшно порожна і пуста.

А жінки дома знов тїшили ся красною головою, підлещували ся їй, мастили пахучими мастями і цїлували сердечно зі всіх боків.

Та й не було би дома з тою головою нїколи ніякої біди, але в день опісля велїв каді закликати побожного Омара на раду, де вже всїлякі грішники дожидали вироку на себе.

Омар Аґа показав сего дня, що він може. Якомусь бідному двигареви казав вичислити двайцять пять на підошви за то, що він від якогось богача зажадав за свою роботу таку заплату, на яку згодив ся, а якогось директора митового поклепав прихильно по плечи, бо той сховав двайцять пять тисячів меджідів до своєї кишенї замість відослати їх каліфови.

Каді сказав єму, що він, видко, проти свого звичаю напив ся якогось безбожного напитку і було би лїпше, щоби він зараз пішов до дому і виспав ся з того похміля. Але Омар Аґа чув то, що єго нова голова впрочім зовсїм здорова.

На улици якийсь хлопчище викрикував за ним:

— Дивіть ся! Дивіть ся! То голова тумановатого Ахмеда паші, котрого падишах велїв сковати і вислати до Самарканду, бо він більше крав як то годило ся.

Щож міг бідний Омар Аґа иньшого зробити, як хиба піти знову на торговицю та купити там собі нову голову хоч би й ще дорожшу! Заплатив за неї пять тисячів пястрів.

Ся трета голова подобала ся жінкам ще далеко більше, бо то була дуже делїкатна голова, а відтак і тому, що Омар від тепер нїчого більше не купував як лиш всїлякі дорогоцїнности, золоті і срібні прикраси, диямaнти та нараменники висаджувані рубінами, а відтак всїлякого рода рогату худобу.

Третого дня радив єму єго сусід, щоби він позбув ся тої голови, бо хоч і як она дорога, то до пів року мине ся цїле єго майно. Єго (Омарова) теперішна голова то голова того непотріба Абдулляха-ефендія, котрий все, що мав, розтратив і пропив, а відтак закінчив житє в рові як тота невірна свиня.

Отже Омар пішов тепер за четвертою головою на чарзію; заплатив за неї десять тисячів пястрів готовими на руку.

Але з тою головою зачав зараз спекулювати. Купував як той гявр всїлякі папери, так що вже третого дня переспекулював два свої доми. То була голова збанкротованого банкіра Гессейна Бен Ісмаіла, котру він набув за так велику суму.

Коли він то довідав ся, побіг чим скорше купити нову голову, дійстно пишну, справдї великопаньску голову, за котру мусїв вилиnити відразу новісеньких двайцятьпять тисячів пястрів.

Жінки аж не знали, що собі робити так тїшили ся і не переставали подивляти сю справдї артистичну голову. В цїлій Арабії не було так красної, так знатної голови. Зараз на перший погляд видко було по нїй, що належала колись до якогось великого і могутного пана і той мабуть не легко з нею розлучив ся.

То відчував і сам Омар Аґа, хоч часами здавало ся єму, як коли б тота нова пишна голова була нїби якась придуркувата. Тим більша була єго радість, коли в день опісля сам Мушреддін покликав єго до себе до рубінової палати.

(Конець буде).

ли відчепила ся від него машина, почав котити ся по спадистім шляху і перелетівши 5 миль, ударив на поїзд особовий, що надходив зі стациї Бір. Оба поїзди по з'ударі розбили ся на дрібні кусні. Богато осіб повискакувало з поїздів і тяжко покалічило ся. Загалом число ранених виносить звиж 100.

— **Незвичайне самоубийство.** Властитель реставрациї в Лінцу, Ів.Ціммер відобрав собі житє в оригінальний спосіб. Вилізь на зелізничий стовп головного проводу електричного і діткнувши ся дротів проводових погиб на місци. Причиною самоубийства мала бути незгода в родині.

— **Слідство** в справі університетских подій протягне ся імовірно до кінця серпня. З арештованих руских студентів тепер рідко кого переслухують, бо покликують до зізнань сьвідків. Онодї слідчий судия увязнив ще академика Якова Сенькова, який по першім переслуханю виїхав був зі Львова і не подав своєї нової адреси. Колиж за ним розписано гончий лист, він сам зголосив ся у слідчого судиї і вістав приарештований.

— **Покаранє італіяньских студентів.** З Відня доносять, що сенат тамошного університету релєґував на все 3 студентів Італіяпців, котрі брали участь в розрухах на університеті в надолисті м. р. і вістали судово покарані. Двом иншим участникам розрухів увільненим в суді акад. сенат уділив нагану.

— **Дрібні вісти.** Львівский суд карний дістав з Відня повідомленє, що Є. В. Цісар помилував Федька Давидяка, засудженого на кару смерти за убийство шинкаря Штофа і его жінки. Коли радн. Височаньский доніс про помилуванє Давидякови, сей дуже урадував ся. — Університет в Ясах в Румунії буде обходити від 16—18 жовтня с. р. 50 роковини свого єствованя. — В Тернополї згоріли онодї два доми при ул. Лисенка. Шкода понад 2.000 К, не була обезпечена.

† **Помер** у Львові нагло на удар серця Ст. Меліньский, музичний критик Kuryer-a Lwowsk-ого і директор адмін. міских закладів електричних.

— **Смерть при вириваню зуба.** До одного з краківских лікарів, дра Ф., удала ся в суботу панна Безе, наймолодша з трех сестер властительок звісної торговлі в Суконницях, щоби вирвав її зуб. Др. Ф., котрий не занимає ся специяльно дентистикою, зпечулив зуб і панну захльороформував, наслідком чого она на місци умерла. Власти зарядили обдукцию тіла, котра видала такий результат: до зпечуленя ужито бромку етилю, а наркозу зроблено без лікарскої асистенциї.

— **Васіньский ще раз перед судом.** В Чернівцях розпочала ся перед судом присяжних розправа против голосного вломника Васіньского, що вже від двох літ відсиджує разом з товаришами кару довголітної вязниці у Львові. Сим разом потягнено его до відповідальности разом з чотирома спільниками за влом, якого допустили ся перед чотирома роками в конторі Лютінґера і міскій пропінациї в Чернівцях. Крім Васіньского стоять ще перед судом Іван Литвин, Людвик Кос (оба відсиджують кару вязниці у Львові), Ізидор Кнобльох і Мечислав Ґотвальд. Влом до контори Лютінґера відбув ся так: При помочи підроблених ключів дістали ся обжаловані до пивниці фірми Бальдпестер, що лежить під конторою. Тут поставили рештованє зі скринь, котрі накрили коцами, щоби ослабити стукіт, і з того підвисшеня вибили діру в склепіню, а потім в підлозі контори. Діставши ся тою дірою до контори, хотіли розбити касу, в котрій находило ся тоді гроший і ефектів на 150.000 корон, однак се їм не удало ся з причини специяльної конструкциї каси. Сполошені утекли, розбивши лише шуфляди, в котрих також нічого не знайшли. В подібний спосіб вломили ся до міскої пропінациї, до котрої дістали ся задними дверми льокалю. Тут вже їм удалось розбити касу і забрати 1.500 корон. В часі переслуханя обжалований Литвин сказав, що брав участь у вломі до Лютінґера, однак касу лише Васіньский, Кос і Кнобльох. Зате Васіньский і Кос перечать рішучо, немов би брали участь в якімсь вломі в Чернівцях.

— **Важнє рішенє адміністрацийного трибуналу.** Якийсь Темель, б. угорский горожанин, отримав дня 7-го лютого 1902 р., австрийске горожаньство, бо громада Ґестінґ приняла его до свого круга. Дня 22 червня 1907 минуло 10 літ від часу, коли Темель осів в Ґрацу. Отже громада Ґестінґ внесла до ради міста Ґрацу поданє о признанє там Темелеви права приналежности. Але рада міста Ґрацу відкинула се поданє, а намістництво рекурс, мотивуючи се тим, що кождий мусить „як австрийский горожанин“ мешкати через 10 літ в одній громаді, щоби мати претенсию до признаня єму права приналежности, а Темель від 1897 до 1902 не був ще австрийским горожанином. Ґромада Ґестінґ внесла дальший рекурс до міністерства, котре полагодило его прихильно для Темеля; зажаленє ради міста Ґрацу против того рішеня міністерства адміністрацийний трибунал відкинув.

Телєґрами.

Віденъ 21 липня. „Die Zeit“ доносить, що з нагоди уродин Цісаря буде виданий акт ласки, силою котрого пенсиї старих емеритів будуть підвисшені о 1/4, а може навіть о 1/3 часть нинішної їх висоти.

Віденъ 21 липня. В тутешних кругах заперечують рішучо вісти, поданій одного з пражских часописий, немов би кандидат на теку ческого міністра земляка був вже назначений.

Прага 21 липня. „Hlas Naroda“ доносить, що оба сторонництва великої посілости жертвували правительству свою поміч, аби довести до можливости нарад в ческім соймі.

Будапешт 21 липня. В угорскім соймі вела ся вчера дальша дискусия над адресою. В часї промови Юшта прийшло до словної перепалки між ним а правительственним послом Мондбахом, котрий закинув Юштови неправду, коли обжаловував правительственну партию о виборчі надужитя. По засіданю післав Юшт Мондбахови сьвідків.

Копенгаґа 21 липня. З Петербурга доносять, що з'їзд царя з цісарем Вільгельмом II. відбуде ся в серпни на фіньских водах.

Константинополь 21 липня. Слідство викрило широко розгалуженний заговір старотурків против теперішного правительства. Арештовано богато бувших офіцирів і урядників. Провід заговору був в руках одного з бувших великих везирів.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 20-го липня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	666·—	670·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	430·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	563·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	572·—	582·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц.	99·10	99·80
4½% листи заст. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·50	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·30	94·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·50	94·20
„ м. Львова 4% по 200 К.	92·—	92·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	64·50	68·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	38·40	42·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	73·—	79·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	28·65	32·65
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·40	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).